

HET GROTE BOEK
VAN DE ANONIEME ALCOHOLISTEN

INHOUD

Voorwoorden

Omschrijving van AA	7
Vooraf	7
Woord vooraf bij de Nederlandstalige uitgave	8
Oorspronkelijke Amerikaanse voorwoorden	10
Voorwoorden bij de Nederlandstalige uitgaven.....	16
De mening van de arts	18

Het 'Big Book'

I	Het levensverhaal van Bill.....	29
II	Er is een oplossing.....	49
III	Een nadere beschouwing over het alcoholisme.....	65
IV	De vraag over het geloof.....	81
V	Hoe het werkt.....	98
VI	Aan het werk.....	115
VII	Werken met anderen	135
VIII	Een woord tot de partner.....	153
IX	Het gezin.....	175
X	De werkgever.....	192
XI	Een blik in de toekomst	209
XII	Dr. Bobs nachtmerrie.....	226
XIII	AA-lid nummer drie	239
XIV	Ook vrouwen lijden	252
XV	AA heeft hem geleerd nuchter te leven.....	263

Ervaringsverhalen

I	Het begint met iets onnozels.....	273
II	De grijze onbehaaglijkheid.....	281
III	Eindelijk thuis.....	298
IV	23 jaar	301
V	Ik tater en ik snater weer.....	305
VI	Vandaag ben ik nuchter.....	314

Bijlagen

I	De twaalf tradities van AA	321
II	Geestelijke ervaring	329
III	AA vanuit medisch oogpunt	332
IV	De Lasker Award	341
V	Meningen van geestelijken over AA.....	342
VI	Belangrijke jaartallen van AA in de V.S.	344
VII	Belangrijke jaartallen van AA in Vlaanderen	347
VIII	De Twaalf Concepten.....	350
IX	Adressen van AA	354
X	Al-Anon en Alateen	355
	'Sereniteitsgebed'	357

Voorwoord bij deze druk (*augustus 2023*)

Deze druk is identiek aan vijfde druk uit 2005, opnieuw met uitzondering van toevoegingen van jaartallen en getallen, de goedgekeurde aanpassing van de omschrijving van AA en enkele aanpassingen volgens nieuwe spellingsregels.

Het voorwoord van de arts is nog steeds opgenomen en ondanks de voorgenomen wijziging van de ervaringsverhalen blijven ze dezelfde als de uitgave van 2005.

Opnieuw een beperkte oplage met soft-cover omdat er zicht is op een vijfde Engelstalige uitgave die we graag aanbieden zodra deze beschikbaar is en de vertaling klaar is.

AA-Nederland bracht verschillende herdrukken uit met gewijzigde bewoording van de Twaalf Stappen.

AA-Vlaanderen houdt aan de versie uit onze vertaling van 1965 met aanpassing naar de nieuwe spelling in de herziene uitgave van 1982 - 1996 en 2005. De Twaalf Stappen zoals opgenomen in al onze literatuur, brochures en het tijdschrift.

Om ‘samenlezen’ mogelijk te maken is de pagina indeling en de inhoud zo goed mogelijk behouden zoals in de uitgave van 2005.

*Bill W., Medeoprichter van AA.
Hij stierf kort na de vijfde internationale conventie van AA, die
in 1970 in Miami werd gehouden ter viering van het 35-jarig
bestaan van AA in de V.S.*

HOOFDSTUK I

HET LEVENSVERHAAL VAN BILL

De stad in Nieuw-Engeland, waar wij - pas beëdigde jonge officieren van Plattsburg - in 1917 waren gelegerd, verkeerde in een oorlogsroes. We voelden ons geveleid dat de hoogste kringen hun huizen voor ons openstelden; dat gaf ons een gevoel van helden te zijn. Hier waren liefde, verering, oorlog; verheven ogenblikken afgewisseld door tussenpozen van vrolijkheid. Eindelijk nam ik deel aan 'het Leven', en te midden van alle opwinding ontdekte ik de drank. Ik vergat de ernstige waarschuwingen en vooroordelen van mijn familie betreffende drankgebruik. Na enige tijd gingen wij scheep naar het front in Europa. Ik voelde me erg eenzaam en zocht toevlucht in de alcohol.

We landden in Engeland. Ik bezocht de kathedraal van Winchester. Diep bewogen liep ik er om heen. Mijn oog viel op een oud grafschrift:

*'Hier ligt een Hampshire grenadier
hij ging dood
door het drinken van koud bier
Een goed soldaat wordt nooit vergeten,
of hij nu sterft door lood
of wel door 't kroegplezier.'*

Een onheilspellende waarschuwing, waarop ik toen geen acht sloeg.

We dienen verstandig, tactvol, zorgzaam en nederig te zijn, zonder slaafs of kruiperig te zijn. Als Gods kinderen staan we recht overeind en kruipen we voor niemand.

- Als we ijverig en nauwkeurig zijn in dit stadium van onze ontwikkeling, zullen wij verbaasd opkijken voor wij halverwege zijn.
- Wij leren geleidelijk een nieuwe vrijheid en een nieuw geluk kennen.
- Het verleden zal ons niet spijten en vergeten zullen wij het ook niet.
- Wij zullen het woord gemoedsrust leren begrijpen en wij zullen de vrede kennen.
- Hoe diep wij ook zijn gevallen, wij zullen ontdekken dat onze ervaring anderen kan helpen.
- Het gevoel van nutteloosheid en zelfbeklag zal verdwijnen.
- Wij zullen onze aandacht voor eigen belang verliezen en die voor onze medemensen zal groeien.
- Onze zelfzucht zal verdwijnen.
- Onze hele houding tegenover het leven en onze kijk daarop zullen veranderen.
- Angst voor mensen en maatschappelijke onzekerheid vallen weg.
- Gevoelsmatig zullen wij weten hoe we moeten handelen in omstandigheden die ons vroeger in verwarring brachten.
- Plotseling beseffen wij dat God voor ons dingen doet die wij voor onszelf niet hebben kunnen doen.

Zijn dit overdreven beloften? Wij geloven van niet. Ze worden al in ons midden vervuld, soms snel, soms langzaam. Ze worden verwezenlijkt als wij eraan werken.

Deze gedachte brengt ons bij de Tiende Stap, die voorschrijft dat wij doorgaan met het opmaken van een

Dr. Bob, medeoprichter van AA. Dr. Bob stierf kort na de eerste internationale conventie van AA, die in 1950 in Cleveland werd gehouden ter viering van het 15jarig bestaan van AA in de VS. (Dat was de eerste internationale conventie die werd gehouden; sindsdien worden dergelijke conventies regelmatig, om de vijf jaar, gehouden.)

HOOFDSTUK XII

DR. BOBS NACHTMERRIE

*Dr. Bob is medeoprichter van de 'Anonieme Alcoholisten'. Onze gemeenschap is ontstaan op de eerste dag dat hij voor-
goed met het drinken van alcohol stopte, de 10de juni 1935.*

*Tot 1950, het jaar van zijn dood, heeft hij de AA-gedachte
uitgedragen aan meer dan vijfduizend alcoholisten, mannen en
vrouwen, en aan al deze mensen heeft hij zijn medische zorg
gegeven zonder er ooit iets voor in rekening te brengen.*

*Bij dit wonder van naastenliefde werd hij kundig terzijde ge-
staan door zuster Ignatia van het St. Thomas Ziekenhuis in
Akron, Ohio, die gerekend mag worden tot de meest toegewijde
vrienden die onze gemeenschap ooit zal hebben.*

Ik ben in een kleine plaats in New England (VS) ge-
boren. Ons dorp telde zo'n zeventuizend zielen. Naar
ik me herinner hield men zich in het algemeen aan
hoge, zedelijke normen. In die streek werd geen bier of
sterke drank verkocht, behalve in de staatslijterijen;
daar kon iemand een litertje krijgen als hij de slijter er-
van kon overtuigen dat hij het werkelijk nodig had.
Zonder zo'n bewijs kon je weer met lege handen gaan,
zonder ook maar één druppel van datgene waarvan ik
later ging geloven dat het het machtige wondermiddel
was tegen alle menselijke kwalen. Mensen die per bode
drank lieten komen uit Boston en New York werden
door het grootste deel van de goegemeente met
wantrouwen bekeken. In de stad bevonden zich veel
kerken en scholen waar ik vanaf mijn eerste schooljaar
onderwijs genoot.